

5 november 2005

Welkom bij Helen en haar team,

Kom en ervaar Matrice. Er wordt wat van u verwacht, dat is duidelijk, voor mij althans!

Toch vroeg ik me af of u zich realiseert dat u vanavond aan zet bent; dat u vanavond de hoofdrol vervult? U heeft een taak, een missie. U bent al aan het vervullen van die missie begonnen door gehoor te geven aan de oproep: kom! U heeft daar moeite voor gedaan, misschien door een oppas te organiseren, u heeft misschien nagedacht over wat u aan zou doen. Ik zie veel mooie mensen, met zorg en feestelijk gekleed. Misschien heeft u ook nagedacht over de uitnodiging.....een feest, bij Matrice, vanwege het nieuwe pand, nagedacht over de intrigerende titel 'op leven en dood'. Maar ook dansen.... Wat trek je dan aan? Wat kun je verwachten?

Ook ik heb al heel wat gedacht en doordacht in de aanloop naar vanavond. Als vriendin van Helen was ik deelgenoot van de voorbereiding. Zoals dat gaat bij Matrice, is dat gebeurd met veel aandacht en zorgvuldigheid. Alles heeft een doel, een betekenis al vloeit het idee voor een feestavond met belangrijke mensen voor Matrice voort uit het gevoel van Helen: ik wil een feest!! Ik wil een feest met mensen die mij dierbaar zijn, die belangrijk zijn voor mijn mensen en mij, mensen die me inspireren. Het lijntje met u kan dik of dun zijn, maar in alle gevallen is zeker dat er iets gebeurt is tussen u, er is een vonk, een vlam of misschien een reusachtige brandstapel, anders stond u hier niet. In het leven van Helen gaat het over inspiratie en bezieling. Mensen inspireren en zelf geïnspireerd worden.

Niet lang geleden was ik op Java en Dajat, de chauffeur, vroeg me: "zijn er in jouw land tempels?" Ik antwoordde: "nou misschien een paar maar ik zou je er geen weten te noemen, wel kerken". Gek genoeg bleef deze vraag of er tempels zijn in Nederland rondhangen in mijn hoofd. Is een kerk het equivalent van een tempel? Wat is een tempel? Voor mij heeft het iets te maken met eerbetoon. Een gebouw waar respect, eer betoond wordt aan.....goden, het leven, de doden. In die zin zijn kerken ook tempels en in die zin kan iedereen zijn eigen tempel scheppen. Het bijzondere idee kwam bij me op dat ik eigenlijk vond dat Matrice, hier op deze plek waar we nu staan, een tempel aan het bouwen was. Een tempel, een plek waar eer betoond wordt, aan de overledene en aan de levenden. Hoe ik dat bedoel voor de overledene spreek ik denk ik voor zich. Maar hoe zit dat met de levenden? Dan bedoel ik natuurlijk de mensen die hier iemand gedenken en afscheid nemen van het lichaam. Ook doel ik dan op de mensen die al tijdens hun leven willen nadenken over de wijze waarop ze ooit zelf hun afscheid van deze wereld willen markeren, ook voor hun is deze plek gemaakt. Maar ik bedoel ook de mensen van Matrice zelf die met elkaar de bezieling van dit bedrijf vormen, die met en door en in dit pand inspiratie en rust kunnen vinden om hun werk te doen, om de zorg te geven aan hun gasten en zorg te hebben voor elkaar.

De gedachte dat dit een tempel is, is ook ingegeven door hoe dit eindresultaat tot stand is gekomen. De aanschaf, jaren geleden, de verbouwingsplannen van toen, het uitstellen van de verbouwing. Een periode van rust op het huisvestingsfront waarin op alle andere fronten veel gebeurd is. Matrice is een robuuste en volwassen onderneming geworden met een duidelijke plaats in de

maatschappij, met een professioneel en betrokken team en nu ook met een geheel eigen onderkomen. Helen, ook met jou is in die jaren veel gebeurd. Mooie en moeilijke ontwikkelingen, jij weet als geen ander dat die twee vaak hand in hand gaan. Jij gaat dat niet uit de weg. Moeilijk is niet iets om te mijden, moeilijk is een uitdaging die mooie dingen oplevert. Ondertussen ben je ook een volwassen ondernemer geworden. Je geeft dit ondernemerschap steeds meer op een geheel eigen wijze vorm met jouw grote vermogen tot invoelen. Dat gebruik je voor je bedrijf maar ook door te voelen wat je zelf nodig hebt. Bezieling en inspiratie, het komt telkens terug.

Dit was ook aan de orde toen je besloot om in 2004 de verbouwing van dit pand weer op te pakken. Het kiezen van je sparringpartners voor dit project was ook zo'n moeilijke klus met een mooie uitkomst. Je koos een architect die niet alleen in staat is om jouw bedrijfsfilosofie te vertalen maar ook iemand die je inspireert, prikkelt en aan het denken zet: Rob Lagrouw. Het resultaat van dit 'heen en weer' tussen Helen en Rob en alle mensen die zij daarbij betrokken hebben ervaart u vanavond als eerste gasten en gebruikers van deze tempel. De vormgeving, het kleur- en materiaalgebruik zijn mooi maar terughoudend. De atmosfeer is licht en toch warm, er is ruimte voor het eigen gevoel, de omgeving leidt niet af maar ondersteunt. In de achtertuin is er behalve licht ook lucht en beslotenheid. De voortuin daarentegen is open, het is een verlengstuk van het park en het maakt de verbinding met de straat en de stad.

In de gesprekken tussen Rob en Helen werd het Rob ook duidelijk hoe Helen geïnspireerd raakt, wat de brandstof voor haar motor is. Dit bracht hem er toe om mensen, kunstenaars, te vragen op een eigen wijze te reageren op Matrice, op leven en dood. Ieder van ons heeft zijn eigen opvatting over de betekenis van kunst. Voor de een is het wellicht een bijzaak, versiering en voor de ander is het de essentie of de taal van de ziel. Wat het voor u betekent, daar zijn we benieuwd naar maar wat dat ook is: "het is oke!" om met Helen te spreken. Kom en ervaar Matrice, daarom bent u hier. En daarmee ben ik weer terug bij u, de mensen die belangrijk zijn voor de mensen van Matrice. Met uw aanwezigheid, deze verzameling van individuen met betekenis voor Matrice, draagt u in belangrijke mate bij aan de bezieling van deze tempel. Uw ontmoetingen hier vanavond, uw kennismaking met dit pand, met de werken van de kunstenaars, uw reactie daarop, de gesprekken, de muziek die de ruimte vult, eerst als achtergrond maar later om lekker te swingen, dit feest markeert de ingebruikname van dit pand. Een pand dat ondanks maar ook dankzij alle emoties die hier beleefd worden, midden in het leven staat en voelbaar is neergezet door Helen, een vrouw die hartstochtelijk van het leven houdt, in al haar facetten.